

Íngrid Picanyol: «La nova imatge eleva la faceta cultural del Festival de Cinema de Muntanya»

La dissenyadora de Torelló agafa el relleu a Josep Jaumira que ha realitzat el disseny gràfic del certamen durant 11 anys

Íngrid Picanyol, a l'entrada del Teatre Cirvianum de Torelló. | Josep M. Montaner

El Festival de Cinema de Muntanya de Torelló (<http://www.naciódigital.cat/osona/noticia/58493/festival/cinema/muntanya/torello/arrenca/amb/xifra/historica/pellicules/inscrites>), que se celebra del 16 al 25 de novembre, enceta una nova etapa en la seva imatge gràfica. Després d'onze anys el torellonenc Josep Jaumira passa el relleu a la dissenyadora Íngrid Picanyol, també del municipi. Picanyol ha vestit el Teatre Cirvianum per a l'ocasió i l'ha transformat en un element més de la imatge, cosa que no s'havia fet mai abans. La temàtica gira entorn la Patagònia, l'eix central del festival, i parla de la tribu dels Selk'nam. **Osona.com** entrevista la jove que ha fet un canvi radical el que estàvem acostumats fins ara.

- Com encara el repte després d'estar onze anys a les mateixes mans?

- Com a anècdota curiosa, he de dir que en Jep [Josep Jaumira] era professor meu. El relleu l'agafo amb molta il·lusió perquè, primer de tot, sóc de Torelló i estic treballant per tot el món menys al meu poble. És el primer encàrrec gros que em fan des del poble i treballar-hi i que ho vegin els del meu poble, em fa molta il·lusió. D'altra banda, el fet que hagi portat la imatge durant tants anys el meu professor ha fet que el festival porti una línia molt marcada. Inevitablement, per molt que es

volgués fer diferent, sempre hi ha la mateixa mirada sobre com enfocar el projecte.

Quan em va arribar l'encàrrec li vaig dir a en Joan [Salarich, director del Festival] si estaven preparats per fer un gir de 360 graus en l'enfocament del festival perquè el que feia fins ara en Jep, no es podia explotar més. Sentia que s'havia de mirar d'una altra forma el festival perquè sinó serien versions d'en Jep poc canviades. En Joan en tot moment ha estat disposat canviar el que fes falta.

Íngrid Picanyol, abans que el Cirvianum estigués llest pel Festival. Foto: Josep M Montaner

- Quin enfocament hi ha donat?

- En Jep treballava els conceptes de muntanya, del cinema o de l'esport de muntanya, i els unia amb poètiques visuals, com mosquetons, cordes o elements d'alpinisme. Darrere la imatge gràfica sempre hi havia aquests conceptes. Des d'un bon principi li vaig dir a en Joan que no sabia com ho fariem, però que el cartell no parlàriem ni de cinema ni de muntanya. Aleshores, per primer any l'eix vertebral és la Patagònia i en les anteriors edicions no havia passat mai. Així que el meu concepte anava de la mà de la Patagònia.

«Em va atraure la tribu dels Selk'nam»

- Què ha plasmat sobre la Patagònia?

- Vaig començar investigar i em va atraure una tribu que existia fa molts anys, els Selk'nam. Van ser una tribu d'indígenes que vivien a la Tierra del Fuego, i "els magnífics colonitzadors europeus" se'ls van carregar tots per conquerir el territori. Em semblava una història molt potent per ser visibilitzada i que pugues marcar l'eix central de la línia gràfica. Curiosament els membres de la tribu es pintaven el cos de blanc i negre amb un codi molt precís i cadascun d'ells era un personatge concret. Durant un ritual espantaven els joves que passaven a l'edat adulta, com si les males experiències els tornessin més forts.

- També hi ha més mostres de cartells que altres anys?

- Hi ha vuit cartells en lloc d'un. Aquests simbolitzen els vuit personatges de la tribu. Crec que l'any passat se'n van fer quatre, és a dir, no és quelcom que no s'hagi fet mai. Però sí que és cert que la imatge d'enguany no és un cartell estàtic que es va reproduint arreu. S'ha creat un llenguatge visual que depèn de l'aplicació es comporta d'una manera o una altra. Per exemple, el programa de mà n'és un. Això fa que sigui més dinàmic i no es vegi la imatge infinitament repetida de la mateixa manera en tots els suports. El públic també descobreix la imatge a poc a poc. Em semblava interessant crear un llenguatge amb peces diferents, però que les poguessin reconèixer i dir: "això és del Festival de Cinema de Muntanya". L'univers en conjunt té més riquesa que una imatge sola.

Íngrid Picanyol, a l'entrada del Cirvianum de Torelló. Foto: Josep M Montaner

- La façana també forma part d'aquest llenguatge. S'havia pintat abans la façana del Teatre Cirvianum de Torelló?

- Mai. Quan li vaig proposar a en Joan es va posar les mans al cap, i al minut dos ja estava

prenent mides. La idea de la façana és que volia convertir el Cirvianum en una festa o en un indret diferent. Recobrir la façana era la manera que em semblava més eficaç de disfressar-lo així que com a torellonenc causi tant d'impacte que vulguis saber què hi passa. Pensava que era molt important remarcar que durant 15 estem de festes i estem celebrant el Festival de Cinema de Torelló, la cultura de la Patagònia i el teatre també canvia la seva faceta.

- No deixa indiferent...

- Està donant molt de parlar. No està deixant indiferent i aquest era uns dels objectius a l'hora de fer aquesta acció.

- Com s'ha fet tècnicament?

- No ha estat senzill. S'ha recobert de fusta i s'ha fet una segona pell de fusta fins a la meitat de l'edifici. Hi apareixen la composició dels vuit estampats. Volia transformar l'exterior d'una forma impactant.

- És un enfocament molt diferent del que s'havia fet fins ara.

- El Festival de Cinema de Muntanya s'ha tractat sempre des d'un enfocament molt esportiu. La gent no ha retingut tant que és un festival de cinema, sinó un certamen per a escaladors, per a gent que va córrer o que li agrada l'esport. Per part de direcció també hi havia ganes de girar la truita en aquest sentit: enfocar el festival més en el cinema i no tant en la muntanya. Volem transmetre un festival de cultura i no tant de muntanya. Com per elevar aquesta faceta que té i no es coneix tant.

Íngrid Picanyol, a la bastida que ha transformat el Cirvianum. Foto: Josep M Montaner

